

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 7/2020

e-Lectum, s.r.o.

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXX

Dne: 11. ledna 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážení,

ve shora uvedené věci zasíláme Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Fiedlerovou ve věci

žalobkyně: **CAMINO 88 spol. s r.o.**, IČO: 27639240
sídlem K vápence 167/27, 159 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Homolou
sídlem U Nikolajky 833/5, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému:

bytem

**o 1.707.869 Kč s příslušenstvím a
o vzájemné žalobě žalovaného na zaplacení 541.500 Kč,**

takto:

- I. Řízení o vzájemné žalobě žalovaného na zaplacení 541.500 Kč se vylučuje k samostatnému řízení.
- II. Řízení o zaplacení částky 1.707.869 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 1.461.869 Kč od 29. 11. 2010 do zaplacení, se zastavuje.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku ve výši 256.030,61 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobkyně.
- IV. Žalovaný je povinen nahradit České republice do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 4.939,15 Kč na účet Okresního soudu Praha-východ.
- V. Žalobkyně je povinna nahradit České republice do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 252,85 Kč na účet Okresního soudu Praha-východ.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 22. 4. 2011 u Městského soudu v Praze domáhala zaplacení částky 1.795.227 Kč s příslušenstvím. Tvrdila, že s žalovaným jako objednatelem uzavřela dne 30. 6. 2010 smlouvu o dílo, na jejímž základě se pro žalovaného zavázala provést stavební úpravy interiéru jeho rodinného domu na adrese [redacted]. Žalovaný neuhradil část ceny díla ve výši 1.331.005 Kč, která byla vyúčtována fakturami č. 10053 na částku 1.100.000 Kč splatnou 28. 11. 2010, č. 10054 na částku 74.247 Kč splatnou 28. 11. 2010 a č. 10056 na částku 156.758 Kč splatnou 28. 11. 2010. S ohledem na prodlení se zaplacením předmětných faktur je pak žalovaný povinen zaplatit smluvní pokutu ve výši 2.000 Kč za každý den prodlení, tj. celkem ve výši 246.000 Kč (ke dni 31. 3. 2011 celkem 123 dnů prodlení). Současně žalovaný dosud neuhradil vícepráce vyúčtované fakturami č. 10055 na částku 212.640 Kč splatnou 28. 11. 2010 a č. 10052 na částku 5.582 Kč splatnou 28. 11. 2010. Celková dlužná částka tak činí 1.795.227 Kč (1.331.005 Kč + 246.000 Kč + 212.640 Kč + 5.582 Kč). Příslušenství tvoří zákonný úrok z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 1.549.227 Kč od 29. 11. 2010 do zaplacení.
2. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 11. 2011, č.j. Ncp 1914/2011-15, které nabylo právní moci dne 18. 1. 2012, bylo určeno, že k projednání a rozhodnutí věci jsou dle ustanovení § 9 odst. 1 o. s. ř. v prvním stupni příslušné okresní soudy a že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Okresnímu soudu Praha-východ.

3. Pokud jde o změnu žaloby z 6. 11. 2012, žalobkyně v podání ze dne 10. 12. 2012 a při jednání konaném dne 10. 6. 2013 uvedla, že k tomuto podání nemá být přihlíženo, resp. že tvrzení uvedená v tomto podání bere zpět.
4. Žalovaný s žalobou ve vyjádření ze dne 1. 3. 2012, doplněném vyjádřením z 12. 4. 2012, nesouhlasil, když namítal, že mezi účastníky nikdy nebyla uzavřena jakákoli dohoda o změně rozsahu či ceny díla a žalobkyně tak nemá nárok na úhradu nesjednaných víceprací a smluvních pokut. Dále namítal, že dne 27. 1. 2012 odstoupil od uzavřených smluv o dílo a mezi účastníky je třeba provést vypořádání. Současně uplatnil vzájemnou žalobou nárok na zaplacení částky ve výši 960.595 Kč, a to částky 300.000 Kč, smluvní pokuty 200.000 Kč, náhrady škody 11.500 Kč a 419.095 Kč z titulu vypořádání. V podání z 21. 5. 2012 žalovaný navrhl, aby byla žalobkyni uložena povinnost odstranit do 3 dnů od právní moci rozsudku z internetových stránek <http://www.feng-shui-stavby-interiery.cz> veškeré vizualizace a fotografie interiérů rodinného domu žalovaného a povinnost zdržet se zveřejňování vizualizací a fotografií interiérů rodinného domu žalovaného na jakýchkoli jím provozovaných internetových stránkách.
5. Usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 10. 6. 2013, č.j. 5 C 30/2012-135, které nabylo právní moci dne 25. 7. 2013, bylo částečně zastaveno řízení o nároku žalobkyně na zaplacení 87.358 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně od 29. 11. 2010 do zaplacení (výrok I.), dále bylo částečně zastaveno řízení o vzájemném návrhu žalovaného, kterým se domáhal, aby žalobkyně odstranila z internetových stránek <http://www.feng-shui-stavby-interiery.cz> veškeré vizualizace a fotografie interiérů rodinného domu žalovaného a zdržela se zveřejňování vizualizací a fotografií interiérů rodinného domu žalovaného na jakýchkoli jiných jí provozovaných internetových stránkách (výrok II.), žalobkyni byla vrácena část soudního poplatku ve výši 3.370 Kč (výrok III.) a žalovanému byla vrácena část soudního poplatku ve výši 3.000 Kč (výrok IV.). Předmětem řízení tak zůstal nárok žalobkyně na zaplacení částky 1.707.869 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 1.461.869 Kč od 29. 11. 2010 do zaplacení, a vzájemný návrh žalovaného na zaplacení 960.595 Kč.
6. Usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 20. 6. 2014, č.j. 5 C 30/2012-229, které nabylo právní moci dne 9. 7. 2014, bylo částečně zastaveno řízení o vzájemném návrhu žalovaného na zaplacení 419.095 Kč, předmětem řízení tak zůstal nárok žalobkyně na zaplacení částky 1.707.869 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,75% ročně z částky 1.461.869 Kč od 29. 11. 2010 do zaplacení a vzájemný návrh žalovaného na zaplacení 541.500 Kč.
7. Usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 7. 7. 2015, č.j. 5 C 30/2012-319, bylo řízení přerušeno s ohledem na zjištění úpadku žalovaného (viz níže).
8. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2015, č.j. KSPH 72 INS 24187/2014-A-32, byl zjištěn úpadek žalovaného a na majetek žalovaného byl prohlášen konkurs. Žalobkyně uplatnila v předmětném insolvenčním řízení pohledávky za žalovaným v celkové výši 5.075.019,27 Kč, a to 1.100.000 Kč + 365.056,85 Kč (faktura č. 10053 + zákonný úrok z prodlení), 74.247 Kč + 24.640,34 Kč (faktura č. 10054 + zákonný úrok z prodlení), 156.758 Kč + 52.023,26 Kč (faktura č. 10056 + zákonný úrok z prodlení), 5.582 Kč + 1.852,50 Kč (faktura č. 10052 + zákonný úrok z prodlení), 125.282 Kč + 41.577,32 Kč (faktura č. 10055 + zákonný úrok z prodlení) a 3.128.000 Kč (smluvní pokuta za 1.564 dní prodlení). Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2019, č.j. KSPH 72 INS 24187/2014-B-97, které nabylo právní moci dne 18. 5. 2019, byl konkurs na majetek žalovaného zrušen.

9. Podáním ze dne 27. 5. 2019 vzala žalobkyně svou žalobu v plném rozsahu zpět. Uvedla, že požádala insolvenční soud o vydání výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek. Z předmětného výpisu je zřejmé, že v rámci přezkumného jednání konaného dne 3. 7. 2015 byla zjištěna její pohledávka v celkové výši 5.075.019,27 Kč. Žalovaný se k této pohledávce nevyjádřil a insolvenční správce tuto pohledávku zcela uznala. Žaloba vycházející ze stejného právního důvodu jako pohledávka přihlášená do předmětného insolvenčního řízení tak byla ze strany žalobkyně podána po právu. Předmětná pohledávka je pohledávkou vykonatelnou, a to základě výpisu ze seznamu přihlášených pohledávek. Současně žalobkyně navrhla, aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení, přičemž v této souvislosti odkázala na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 29 Cdo 1110/2016. Závěrem uvedla, že požadované náklady vyčíslí do 7 dnů. Žalobkyně požadované náklady k dnešnímu dni nevyčíslila.
10. Usnesením ze dne 27. 5. 2019, č.j. 5 C 30/2012-553, vyzval soud právního zástupce žalovaného, aby se vyjádřil, zda souhlasí se zpětvzetím žaloby ze dne 27. 5. 2019. Zástupce žalovaného dne 28. 5. 2019 soudu sdělil, že jeho plná moc zanikla na základě ustanovení § 252 zákona č. 182/2006 Sb. a nová plná moc mu udělena nebyla. Soud proto usnesením ze dne 29. 5. 2019, č.j. 5 C 30/2012-557, vyzval přímo žalovaného, aby se ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení vyjádřil, zda souhlasí se zpětvzetím žaloby a v případě, že nesouhlasí, sdělil soudu, jaké má pro to důvody s tím, že nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, bude soud předpokládat, že se zpětvzetím návrhu souhlasí (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Soudní praxe je ustálena v názoru, že při zjišťování stanoviska žalovaného ke zpětvzetí návrhu lze využít postupu dle § 101 odst. 4 o. s. ř. (viz Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, k § 101 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 26 Cdo 2252/2006). Soud žalovanému zaslal předmětné usnesení na adresu pro doručování, tj. v daném případě adresu, kterou si žalovaný zvolil pro doručování (§ 45 odst. 2 o. s. ř.) - [REDAKCE] Písemnost byla žalovanému doručena tzv. fikcí dne 17. 6. 2019 a lhůta k vyjádření tak uplynula dne 24. 6. 2019. Žalovaný se v této lhůtě nijak nevyjádřil. Soud proto postupoval podle ustanovení § 96 odst. 2 o. s. ř. a řízení zastavil (výrok II.).
11. Vzhledem k tomu, že řízení o žalobě bylo v celém rozsahu zastaveno, jeví se jako procesně vhodný postup, vydat usnesení o vyloučení řízení o vzájemné žalobě žalovaného na zaplacení 541.500 Kč k samostatnému řízení podle ustanovení § 112 odst. 2 o. s. ř. (výrok I.). V tomto řízení pak bude v rámci konečného rozhodnutí rozhodnuto i o celkových nákladech řízení o vzájemném návrhu žalovaného.
12. Pokud jde o částečné zastavení řízení co do částky 87.358 Kč s příslušenstvím, má soud za to, že to byla žalobkyně, kdo v této části zavinil zastavení řízení, neboť v této části vzala žalobu zpět z důvodu, že žalovanému nedodala požadované zboží, a je tak třeba vyjít z toho, že v této části je povinna k náhradě nákladů vůči žalovanému (§ 146 odst. 2 o. s. ř.). Ustanovení § 146 odst. 2 o. s. ř. se uplatní při rozhodování o náhradě nákladů řízení i tehdy, pokud dojde k zastavení řízení ohledně i jenom části uplatněného nároku. Aplikace tohoto zákonného ustanovení není podmíněna zastavením celého řízení (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 23 Cdo 2988/2017).
13. Pokud jde o zastavení řízení ve zbývajícím rozsahu (co do 1.707.869 Kč s příslušenstvím), má soud za to, že v této části byl důvodně podaný návrh vzat zpět pro chování žalovaného a žalovaný by měl v této části nahradit náklady řízení žalobkyni. Výpis ze seznamu přihlášených pohledávek je exekučním titulem ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 120/2001 Sb., když podle ustanovení § 312 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb. lze na základě upraveného seznamu pohledávek po zrušení konkursu podat návrh na výkon

rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel. V průběhu insolvenčního řízení, resp. v rámci rozvrhu, bylo žalobkyni vyplaceno insolvenční správkyní žalovaného celkem 750.999,10 Kč. Žalovaný pohledávku žalobkyně ani zčásti nepopřel. Předmětný výpis ze seznamu přihlášených pohledávek je tak exekučním titulem a žalobkyně se může domáhat uspokojení zbývajících částí pohledávky, která dosud nebyla uspokojena, cestou výkonu rozhodnutí či exekuce. Výše popsanou situaci je třeba považovat za chování žalovaného - není důležité, kdo za žalovaného plnil a zda to bylo s jeho vědomím (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 2014, sp. zn. 23 Cdo 4097/2013).

14. Lze tak uzavřít, že v rozsahu 4,87 % (87.358 Kč s příslušenstvím) zavinila zastavení řízení žalobkyně a v rozsahu 95,13 % (1.707.869 Kč s příslušenstvím) zavinil zastavení řízení žalovaný. Soud proto za použití ustanovení § 146 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř. žalobkyni přiznal 90,26 % (95,13 % - 4,87 %) účelně vynaložených nákladů řízení, které se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 86.390 Kč (89.760 Kč - 3.370 Kč), nákladů zastoupení advokátem a složenou zálohou. Advokátovi náleží odměna dle § 7 bodu 6 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a. t.“) ve výši 15.500 Kč (z tarifní hodnoty 1.795.227 Kč), a dle § 13 odst. 4 a. t. náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z následujících úkonů právní služby: 1/ příprava a převzetí zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) a. t.), 2/ sepsání žaloby z 22. 4. 2011 (§ 11 odst. 1 písm. d) a. t.), 3/ účast na jednání před soudem dne 10. 6. 2013 (§ 11 odst. 1 písm. g) a. t.), 4/ účast na jednání před soudem dne 9. 9. 2013 (§ 11 odst. 1 písm. g) a. t.), 5/ účast na jednání před soudem dne 5. 2. 2014 (§ 11 odst. 1 písm. g) a. t.), 6/ vyjádření ke znaleckému posudku z 20. 1. 2015 (§ 11 odst. 1 písm. d) a. t.) a 7/ zpětvzetí žaloby z 27. 5. 2019 (§ 11 odst. 1 písm. d) a. t.); tj. celkem 110.600 Kč. Pokud jde o doplnění žaloby z 10. 12. 2012 a z 19. 2. 2014, žalobkyni nebyla přiznána odměna za tyto úkony, když informace uvedené v těchto podáních, měly být obsaženy již v samotné žalobě. Pokud jde o účast na jednáních ve dnech 3. 10. 2012 (nebyla čtena žaloba a byl proveden pokus o smírné vyřešení věci, při němž předchozí právní zástupkyně žalobkyně změnila skutková tvrzení oproti žalobě), 7. 11. 2012 (nebyla čtena žaloba a byl proveden pokus o smírné vyřešení věci, při němž právní zástupce žalobkyně uvedl, že není schopen řádně doplnit žalobu), 5. 3. 2014 (nebyla projednávána věc sama), 21. 7. 2014 (nebyla projednávána věc sama) a 16. 3. 2015 (nebyla projednávána věc sama), přihlédl soud k tomu, že odměna za účast při jednání za každé započaté dvě hodiny náleží tam, kde je jednáno ve věci samé. Bylo-li jednání odročeno, aniž by se projednávala věc sama, náleží náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 2 a. t. Soud proto přiznal za každý z těchto úkonů náhradu ve výši 7.750 Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 32.200 Kč. Soud konečně přiznal odměnu ve výši 7.750 Kč a náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč za návrh na předběžné opatření ze dne 20. 2. 2014 a vyjádření k odvolání žalovaného proti usnesení o nařízení předběžného opatření (§ 11 odst. 2 písm. a) a c) a. t.), tj. celkem 16.100 Kč. Celková výše odměny a náhrad tak činí 158.900 Kč (110.600 Kč + 32.200 Kč + 16.100 Kč). Součástí nákladů řízení je i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %, tj. 33.369 Kč. Žalobkyně dne 22. 8. 2014 složila zálohu na znalecký posudek ve výši 5.000 Kč. Celková výše nákladů tak činí 283.659 Kč (86.390 Kč + 158.900 Kč + 33.369 Kč + 5.000 Kč). 90,26 % z této částky činí 256.030,61 Kč. O povinnosti zaplatit náhradu nákladů k rukám zástupce žalobkyně soud rozhodl podle ustanovení § 149 odst. 1 o. s. ř. - náklady je třeba uhradit k rukám advokáta, který žalobkyni zastupuje při vydání tohoto usnesení, tj. JUDr. Homoly. Lhůta ke splnění povinnosti byla určena podle ustanovení § 167 odst. 2 ve spojení s § 160 odst. 1, část věty před středníkem o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal soud důvody (výrok III.).
15. Soud současně rozhodl i o náhradě nákladů řízení vzniklých České republice. Postupoval přitom podle § 148 odst. 1 o. s. ř. a povinnost nahradit České republice vzniklé náklady řízení

uložil účastníkům podle úspěchu ve věci. Žalobkyně byla v řízení úspěšná v rozsahu 95,13 % a žalovaný v rozsahu 4,87 %, a v těchto rozsazích je proto stíhá povinnost nahradit státu vzniklé náklady řízení. České republice v řízení vznikly náklady s vyplacenou odměnou znalci za podaný znalecký posudek č. 4035-100/2014 (viz usnesení ze dne 8. 1. 2015, č.j. 5 C 30/2012-282 – celkem 9.317 Kč) a za účast při jednání před soudem dne 16. 3. 2015 (viz usnesení ze dne 18. 3. 2015, č.j. 5 C 30/2012-311 – celkem 875 Kč), a to ve výši 5.192 Kč (5.000 Kč bylo uhrazeno z žalobkyní složené zálohy). Žalovaný jsou proto povinen uhradit státu částku 4.939,15 Kč - 95,13 % - a žalobkyně částku 252,85 Kč - 4,87 %. Lhůta ke splnění povinnosti byla určena podle ustanovení § 160 odst. 1, část věty před středníkem o. s. ř., neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal soud důvody (výroky IV. a V.).

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř.).

Proti výrokům II. až V. tohoto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o. s. ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Praha 28. června 2019

JUDr. Dana Fiedlerová
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne I. 18.7.2019, II.-V. 3.8.2019. Doložku právní moci připojila dne 14.1.2020 XXXXXXXXXX

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Mrhálkovou ve věci žalobce: [redacted], bytem [redacted]

proti žalovaným:

1) [redacted] bytem [redacted]

2) [redacted], bytem [redacted]

- o odstranění traverz a vybudování společné kanalizační přípojky

t a k t o :

I. Pokud se žalobce domáhá odstranění deseti kusů traverz zapuštěných do pravé štítové zdi domu č.p. [redacted] v [redacted] a uvedení zdi do původního stavu, v této části se žaloba z a m í t á .

II. Pokud se žalobce domáhá stanovení povinnosti žalovaným vybudovat společnou kanalizační přípojku svedenou do [redacted], 150 cm od slučky č.p. [redacted], a podílet se 1/2 na nákladech ve výši dle znaleckého posudku, vybudovat stokovou síť a kanalizační přípojku v místě styku společné kanalizační přípojky do veřejné kanalizace, které bude určeno kontrolní sondou znaleckého posudku, žaloba se z a m í t á .

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu 02.04.2004 se žalobce mimo jiné domáhal stanovení povinnosti žalovaných odstranit ze štítové zdi nemovitosti žalobce traverzy, jež jsou v této zdi zabudovány, a nemovitost uvést do původního stavu. Dále se domáhal stanovení povinnosti

žalovaným provést kontrolní šachtu v místě připojení své kanalizační přípojky do společného svodu do veřejné kanalizace a podílet se na kontrolní šachtě při vyústění do veřejné kanalizace, uhradit škodu dle vyčíslení soudním znalcem.

Po úpravě žalobního návrhu bylo usnesením ze dne 02. července 2012 (č.l. 3 tohoto spisu) rozhodnuto o vyloučení k samostatnému projednání, a to návrhu žalobce jímž se domáhal stanovení povinnosti žalovaným vybudovat společnou kanalizační přípojku svedenou do [REDAKCE] a podílet se na nákladech dle znaleckého posudku. Unesením ze dne 02. července 2012 (č.l. 1 tohoto spisu) pak bylo k samostatnému projednání vyloučeno řízení ohledně žaloby již se žalobce domáhá odstranění deseti kusů traverz, zapuštěných do pravé štítové zdi domu číslo [REDAKCE] v [REDAKCE] a uvedení zdi do původního stavu.

Žalobce žalobu zdůvodnil tím, (č.l. 81 původního spisu) že je vlastníkem domu číslo [REDAKCE] ve [REDAKCE] v [REDAKCE], tento dům sousedí s domem číslo [REDAKCE] který je vlastnictvím žalovaných, je rohovou budovou z částí ve [REDAKCE] a z částí v [REDAKCE]. Na nemovitosti číslo [REDAKCE] je takzvaný zub u štítové zdi. Do tohoto zubu žalovaní provedli osazení traverz v rozsahu 5 kusů, a to na úrovni prvního patra, vzdálené od sebe asi 1 metr, dále pak 5 traverz na úrovni druhého patra, na něž osadili střechu nad zbudovanou verandou. Žalovaní po osazení traverz zbudovali betonovou podestu a střechu v přízemí při zdění zdi k nemovitosti žalobce.

Podáním ze dne 14. května 2015 (č.l. 111) pak žalobce žalobní tvrzení rozšířil tak, že uvedené traverze byly osazeny pokoutně a neodborně, jeho majetek byl neúměrně zatížen a dochází k jeho statickému narušení.

Žalobu dále žalobce zdůvodnil tak, že pokud jde o popsanou činnost žalovaných, týkajících se traverz, došlo v rámci této činnosti k propadnutí kanalizační přípojky, která je vedena od domu žalobce přes zahradu žalovaných u domu číslo [REDAKCE]. Žalobce tedy požaduje, aby tato přípojka byla uvedena do původního stavu, aby byla zbudována kontrolní šachta, a aby se žalovaní podíleli jednou polovinou na vybudování společné kontrolní šachty.

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce je výlučným vlastníkem domu čp. [REDAKCE] a žalovaný spoluvlastníky domu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], obě nemovitosti spolu přilehlými pozemky sousedí.

Z předložené smlouvy uzavřené mezi Vodohospodářskou společností Vrchlice-Maleč a [REDAKCE] (č.l. 162 p.v.) dne 15. 5. 2003 soud zjistil, že tato smlouva se týká odběrného místa [REDAKCE], [REDAKCE] s tím, že dodavatel se zavazuje dodávat odběrateli vodu, která svou jakostí odpovídá příslušným ustanovením a odběratel se zavazuje mu za to zaplatit sjednanou cenu (vodné). Právo na vodné vzniká dodavateli vtokem vody do potrubí napojeného bezprostředně za vodoměrem a není-li vodoměr, vtokem vody do vnitřního uzávěru připojeného odběrného místa, popřípadě do uzávěru hydrantu nebo výtokového stojanu. Dále se dodavatel podle článku 1-Odvádění odpadních vod zavázal odvádět z odběrného místa odpadní vody a odběratel se zavázal mu za to zaplatit sjednanou cenu (stočné). Právo na stočné vzniká dodavateli okamžikem vtoku odpadních vod od kanalizace (když v jiné zprávě říká na č.l. 162 dodavatel, že kanalizační přípojka do [REDAKCE] ulice není průchodná a nelze jí zprůchodnit, musí se smlouva týkat kanalizační přípojky do ulice [REDAKCE]).

Ze zprávy Vodohospodářské společnosti Vrchlice-Maleč (č.l. 162) soud zjistil, že Smlouva o dodávce vody a odvádění odpadních vod byla uzavřena k č.p. [REDAKCE] a týká se všech kanalizačních přípojek napojených na veřejnou kanalizaci, to je i průchodné přípojky do [REDAKCE].

Kanalizační přípojku do [redacted] nelze zprůchodnit standartní metodou čištění kanalizace pomocí tlakové vody, jelikož jediný přístup (revizní šachta) do této přípojky se nachází na pozemku pana [redacted] a je zanesena zeminou. Kanalizační přípojka není pro čisticí techniku přístupná a ani není znám její technický stav. Teoretická životnost kanalizační přípojky je 80 let.

Ze zprávy Městského úřadu v [redacted] – usnesení o zastavení řízení – ze dne 06.11.2012 soud zjistil, že bylo zastavení řízení o podnětu žalobce ve věci opravy společné kanalizační přípojky domu číslo [redacted] a [redacted] v [redacted] s tím, že z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že přílohou podání žalobce byla i kopie povolení napojení domu číslo [redacted] na městskou kanalizaci vydaného Městským úřadem v [redacted] dne 28.08.1946. Z tohoto povolení je jasné zřejmé, že se v žádném případě nejedná o společnou kanalizační přípojku pro domy číslo [redacted] a [redacted] ale jen o přípojku domu číslo [redacted]. Vlastníkem stavby je tedy [redacted] [redacted]. Proto pokud je třeba tuto přípojku opravit, je povinností vlastníka, aby její opravu provedl na své náklady

Z rozsudku Okresního soudu Praha-západ ve věci 7C 1413/2002 soud zjistil, že 07.03.2002 byla k Okresnímu soudu v Kutné Hoře podána [redacted] žaloba, jímž se mimo jiné domáhali, aby žalovaným ([redacted]) bylo uloženo provést dle nařízení stavebního odboru Národního výboru [redacted] z roku 1980 kontrolní šachtu v místě připojení své kanalizační přípojky do společného svodu do veřejné kanalizace a podílet se na kontrolní šachtě při vyústění do veřejné kanalizace.

Z protokolu o místním šetření z daného spisu ve věci 25. srpna 2005 soud zjistil, že žalobce se při místním šetření vyjádřil tak, že nemovitost žalobců má dvě kanalizační větve, respektive přípojky, a to do ulice [redacted] a do ulice [redacted]. Do [redacted] [redacted] je odvedena dešťová voda, tato kanalizace má menší kapacitu, odpadní vody jsou svedeny do [redacted] [redacted]. Žalobce uvedl, že místní šetření mělo být provedeno v době, kdy podal žalobu, kdy soud mohl zjistit prosakování splaškových vod. Dále uvedl, že v roce 1973 prováděli žalobci zprůchodnění kanalizace pomocí odborné firmy, došlo k proražení kanalizace a bylo mu vysvětleno, že problém byl asi tři až čtyři metry od jeho kontrolní šachty. Poté do roku 2000 se stejný problém neobjevil, Uvedl, že se již jednou obracel na vodohospodáře s tím, že řádně platí stočné a má problémy s kanalizací, byl odkázán na občanskoprávní řízení. A pokud došlo k poškození kontrolní šachty u nemovitosti žalobců, došlo k tomu proto, že několik let docházelo ke hromadění splaškové vody v kontrolní šachtě, která není uzpůsobena k tomu, aby několik let zadržovala splaškové vody. Tím došlo k poškození šachty vinou žalovaných. Navíc zřejmě v důsledku toho došlo k podmáčení opěrného sloupku na kterém je pověšeno první patro nemovitosti žalobců.

Ve věci byl pak dne 30.10.2013 vydán rozsudek, jímž bylo mimo jiné rozhodnuto, že návrh žalobce (v mezidobí matka žalobce [redacted], která byla rovněž účastníkem řízení zemřela) aby bylo žalovaným uloženo provést dle nařízení stavebního odboru Národního výboru v [redacted] kontrolní šachtu v místě připojení kanalizační přípojky do společného svodu do veřejné kanalizace a podílet se na kontrolní šachtě při vyústění do veřejné kanalizace, byl zamítnut.

Z rozsudku okresního soudu v Kutné Hoře ve věci 5 C 10/1978 (č.l. 118) soud zjistil, že byl zamítnuta žaloba [redacted] (předchůdci žalobce [redacted]) o náhradu škody ve výši 3.000,-- Kč s příslušenstvím. Z odůvodnění rozhodnutí soud zjistil, že příčinou podmáčení domu žalobkyň jsou zapuštěné traverzy, vedoucí z domu č. [redacted] [redacted]

Z rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ve věci 8C 23/2012-220 ze dne 11.06.2013 (č.l. 25) soud zjistil, že žalobce podal proti Vodohospodářské společnosti Vrchlice – Maleč se sídlem v Kutné Hoře žalobu, kterou se domáhal zaplacení částky 2.043,32 Kč s úrokem z prodlení. Z odůvodnění rozsudku je zřejmé, že žalovaná byla částkou kterou žalobce žalovanému zaplatil na základě vystavené faktury za stočné za období od května 2009 do srpna 2011 s tím, že toto stočné bylo vybráno neoprávněně, když přípojka je neprůchodná a nefunkční. Žalovaný na svoji obranu uvedl, že plnění přijaté od žalobce není plněním bez právního důvodu, ale jde o plnění na základě smlouvy uzavřené mezi účastníky dne 15.05.2003. Tvrzení žalobce o neprůchodnosti či nefunkčnosti kanalizační přípojky nejsou ničím doložena. Ačkoliv žalovaný souhlasil s provedením šetření stavu kanalizační přípojky pro domy [redacted] které bylo svoláno místním stavebním úřadem, žalobce se tohoto šetření nezúčastnil a proto nemohl být zjištěn stav napojení domu žalobce na kanalizaci. Žalobce jako vlastník kanalizační přípojky je povinen kanalizační přípojku udržovat po celou dobu její existence. Pokud tak neučinil prošil tím své povinnosti vlastníka stavby. Žalobce se smluvně zavázal vypouštět odpadní vody ze své nemovitosti do zařízení (kanalizace pro veřejnou potřebu) žalovaného. Pokud tak neučinil z důvodu porušení povinnosti zdržovat stavbu kanalizační přípojky, byla-li by prokázána nefunkčnost kanalizační přípojky, je dán nárok žalovaného na náhradu škody, odpovídající výši účtovaného stočného. Z odůvodnění rozhodnutí dále soud zjistil, že z listiny ze dne 15.05.2003 bylo zjištěno, že účastníci uzavřeli smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod v nemovitosti [redacted]. Smluvní strany se dohodly, že množství odváděných vod bude stanoveno vodoměrem. Právo na stočné vzniká dodavateli okamžikem vtoku odpadních vod do kanalizace. Není-li množství vypouštěných odpadních vod měřeno (v daném případě nebylo) předpokládá se, že odběratel (žalobce) odebírá vodu z vodovodu a tuto vypouští do kanalizace v takovém množství, kterou podle zjištění vodoměru odebral. Takto zjištěné množství je podkladem pro vyúčtování stočného (§ 19 odstavec 5 zákona číslo 274/2001 Sb).

Ze zprávy Městského úřadu v [redacted] – odbor výstavby (č.l. 123) soud zjistil:

- že není možné přesně určit, kdy k zabudování traverz do domu číslo [redacted] došlo, neboť současní vlastníci domu číslo [redacted] tento dům již zdědili i s vystavěnou pavlačí, kterou provedl některý z předchozích vlastníků stavby, ve kterém časovém období byla stavba pavlače provedena není tak dohledatelné.
- Stavební úřad na základě podnětu pana [redacted] provedl na místě samém v roce 2002 místní šetření, kde konstatoval, že traverzy nijak dům č.p. [redacted] nepoškozují
- vzhledem k tomu, že v archivu stavebního úřadu se doklady k tomuto místnímu šetření nenacházejí, není možné je zaslat a tudíž ani přesně konstatovat jak šetření probíhalo
- Stavební úřad dne 22.09.2003 zaslal originály zápisu a výsledku šetření Krajskému soudu v Praze, ale po dožádání jejich vrácení v roce 2013 bylo sděleno, že ve spise vedeném k věci 44Ca 100/2003 se spisy zapůjčené nenacházejí.

Z rozhodnutí Městského úřadu v [redacted] ze dne 28. 8. 1946 – příloha č.l. 111) soud zjistil, že paní [redacted] jako majitelce domu č.p. [redacted] v [redacted] bylo uděleno povolení k **připojení domu na stoku městské kanalizace** v ulici [redacted]

Z protokolu o místním šetření ze dne 8. března 2016 (č.l. 149) soud zjistil následující:
Na zahradě žalovaných ukazuje žalobce, kde podle jeho názoru vede odpadní kanalizace, to však není vidět s ohledem na terén na zahradě.

Na dotaz soudu uvádí žalobce, že pokud ve svých spisech uváděl, že v létě je na pozemku žalovaných s ohledem na neodtékání kanalizace jáma, ve které se hromadí páchnoucí voda, ta je ve hloubce cca 180 cm.

Do této kanalizace směrem do [REDAKCE] vede kanalizace, která odvádí z jeho rodinného domu splaškovou vodu, to je voda z WC, z umyvadel, vany a podobně. Z toho důvodu se 16 let podmáčí základy jeho rodinného domu.

Pokud jde o kanalizaci do ulice [REDAKCE], do této kanalizace jde jeho voda dešťová, to je z okapů, z ničeho jiného.

Poté soud konstatuje, že z pozemku žalovaných je možno zhlédnout traverzu, (traverzy jsou předmětem žalobního návrhu žalobce), a to tak, že je zřejmé, že pod verandou je umístěna silná traverza, která je zaústěna do domku žalobce, žalobce uvádí, že ostatní traverzy jsou ve vodorovné rovině směrem do vnitřku verandy.

Poté s výslovným souhlasem žalobce se mimo žalovaných zástupci Vodohospodářské správy a zástupci soudu dostavili do domu žalobce, respektive pouze před dům, kde žalobce ukazuje trubku, která vede do splaškové kanalizace, dále vedoucí přes pozemek žalovaných.

Uvádí, že trubka je plná hlíny, trubka je široká 20 až 25 centimetrů, trubka je zcela zanesená hlínou, respektive šachta je zanesená. K tomuto stavu došlo proto, že na pozemku žalovaných se trubky odpadní zacpaly a pak to již neodtékalo. Trubka vyústí nad povrch pozemku, je zakryta, s ohledem na déšť uvádí žalobce, že není možné trubku odkrýt, že by byl celý špinavý. Zástupce Vodohospodářské správy potvrzuje, že při předchozím místním šetření před několika lety byla trubka silně zanesena hlínou. Je zřejmé, že směrem z domu není do této kanalizační trubky vedena žádná odpadová roura.

Na dotaz soudu proč není jeho odpadové hospodářství napojeno na kanalizaci směrem do [REDAKCE] ulice uvádí žalobce:

proč by to dělal, když v roce 1947 vybudovali přípojku do ulice [REDAKCE], kterou žalovaní zacpali?

Žalobce uvádí, že kanalizační přípojka do [REDAKCE] ulice je jeho výlučným majetkem a nebude ho nikdo přesvědčovat o tom, že bude něco přebudovávat.

Dále žalobce ukazuje svod poloviny střechy do kanalizace, která neodtéká - směr [REDAKCE] ulice. (dle názoru soudu tato voda se vsakuje, neboť kanalizační přípojka je dle samotného žalobce zanesena a neodtéká).

Po odchodu z pozemku žalobce ukazuje v ulici [REDAKCE], že dešťová voda z druhé poloviny domu teče do kanalizace, která je funkční.

Pokud jde o žalobu týkající se požadavku žalobce na odstranění traverz, žaloba byla zamítnuta, když jediným důkazem, který žalobce navrhoval k prokázání tvrzených skutečností bylo vypracování znaleckého posudku znalcem z oboru stavebnictví – stavby obytné, který by oprávněnost nároku žalobce v plném rozsahu posoudil. Usnesením soudu ze dne 22. března 2016 byl znalcem z oboru Stavebnictví – stavby obytné ustanoven ing. Jaroslav Vokolek, jehož úkolem bylo posouzení, zda traverzy zabudované do štítové zdi domu čp. [REDAKCE] [REDAKCE] (vedoucí z domu žalovaných čp. [REDAKCE]) narušují statiku domu čp. [REDAKCE]. Žalobce však nezaplatil zálohu na znalecký posudek, přesto, že byl upozorněn na skutečnost, že pokud záloha nebude ve stanovení lhůtě (v daném případě do tří dnů od právní moci rozhodnutí) zaplácena, nemůže být znalecký posudek proveden. Soud neuvěřil tvrzení žalobce, že v zásilky, již bylo uvedené usnesení zasíláno, byl jiný dokument. I kdyby soud takovou možnost event. připustil, sám žalobce uvedl, že do soudního spisu nahlédl dne 1. 4. 2016, takže se musel s uvedeným usnesením seznámit, sám do protokolu uvedl, že ve spise uvedené usnesení viděl. Soud tedy uzavírá, že žalobce byl s uvedeným usnesením řádně seznámen, zálohu včas nezaplatil. Protože navržený důkaz nebylo možno provést, nezbyvá

než konstatovat, že žalobce v řízení neprokázal, že by traverzy, které skutečně vedou od domu číslo [REDAKCE] žalobců a jsou zabudovány do domu číslo [REDAKCE], který je ve vlastnictví žalovaného, narušovaly statiku domu žalovaného, eventuálně působily jiná poškození. Z tohoto důvodu v této části tedy soud žalobu zamítl.

Pokud jde o požadavek zbudování společné kanalizační přípojky svedené do [REDAKCE] ulice, v řízení bylo rozhodnutím Městského úřadu v [REDAKCE], prokázáno, že v roce 1946 původní majitelce domu číslo [REDAKCE], bylo uděleno povolení k připojení domu na kanalizační stoku městské kanalizace do [REDAKCE] – dnes [REDAKCE] ulice. Je tedy nepochybné, že kanalizační přípojka do [REDAKCE] ulice byla zřízena již v roce 1946. Je tedy nutno konstatovat, že tato kanalizační přípojka je v současné době stará již 70 let. Místním šetřením provedením jednak Okresním soudem Praha-západ, ve spise 7C 1413/2002, a to dne 07.02.2002 a dále pak místním šetřením provedeným zdejším soudem a zprávou Vodohospodářské společnosti Vrchlice – Maleč, bylo v řízení prokázáno, že od domu číslo [REDAKCE], který je ve vlastnictví žalobce vede kanalizační přípojka do [REDAKCE] ulice, která není průchodná, tato vodovodní přípojka je přerušena u samého domu žalobce, to znamená, že není spojena s odpadním potrubím umístěným v domku žalobce (trubka vyústuje nad povrch pozemku). Je tedy zcela nepochybné, že touto trubkou neodchází odpadní vody do veřejné kanalizace do [REDAKCE] ulice. Naopak ze smlouvy uzavřené mezi Vodohospodářskou společností Vrchlice – Maleč a žalobcem je prokázáno, že tato společnost odebírá od žalobce odpadní vody, které odtékají směrem do ulice [REDAKCE], respektive mohou být odváděny do ulice [REDAKCE].

Z předložené smlouvy ze dne 15.05.2003 uzavřené mezi Vodohospodářskou společností Vrchlice – Maleč a [REDAKCE] [REDAKCE], je jednoznačné, že oba účastníci této smlouvy měli v úmysl uzavřít smlouvu o odběru odpadních vod Vodohospodářskou společností. Vzhledem k tomu, že Vodohospodářská společnost Vrchlice – Maleč, ve své zprávě (č.l. 162) hovoří o tom, že kanalizační přípojka do [REDAKCE] ulice není průchodná a nelze jí zprůchodnit, je zcela nepochybné, že uzavřená smlouva o odběru odpadních vod se týká kanalizační přípojky svedené do [REDAKCE] ulice. Na základě uzavřené smlouvy žalobce také plnil, což je zřejmé z podané žaloby proti Vodohospodářské společnosti, kde žádá vrácení uvedené plnění. Z odůvodnění rozhodnutí je pak zřejmé, že množství vypouštěných odpadních vod měřeno (v daném případě nebylo) předpokládá se, že odběratel (žalobce) **odebírá vodu z vodovodu a tuto vypouští do kanalizace v takovém množství, kterou podle zjištění vodoměru odebral.**

Závěrem tedy soud konstatuje, že v průběhu řízení bylo prokázáno, že v r. 1946 byl dán souhlas tehdejší majitelce domu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] k připojení se na kanalizační přípojku směřující do [REDAKCE] ulice. Nebylo zjištěno, že by tuto kanalizační přípojku budoval žalobce, či jeho předchůdci. Bylo zjištěno, že kanalizační přípojka z domu č. [REDAKCE] do [REDAKCE] ulice je před domem žalobce přerušena, zanesena hlínou, dle zprávy Vodohospodářské společnosti Vrchlice – Mačeč tuto přípojku do [REDAKCE] ulice nelze zprůchodnit standartní metodou čištění kanalizace pomocí tlakové vody, jelikož jediný přístup (revizní šachta) do této přípojky se nachází na pozemku pana [REDAKCE] a je zanesena zeminou. Kanalizační přípojka není pro čistící techniku přístupná a ani není znám její technický stav. Teoretická životnost kanalizační přípojky je 80 let. Dále bylo prokázáno, že žalobce odebírá vodu od Vodohospodářské společnosti Vrchlice – Maleč, která mu zároveň účtuje za odvod odpadních vod.

Soud zamítl část žaloby týkající se požadavku žalobce na stanovení povinnosti žalovaným vybudovat společnou kanalizační přípojku.

Dle názoru soudu žádný právní předpis neobsahuje ustanovení, dle kterého by mohlo dojít k uložení takové povinnosti žalovaným. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaní porušili nějaké své povinnosti.

Jak bylo prokázáno provedenými důkazy, v minulosti bylo povoleno předchůdcům žalobce se napojit na kanalizaci vedoucí do [REDACTED] ulice, tato kanalizace je dlouhodobě nepoužitelná z domu žalobce, neboť je zanesena a není možno jí zprůchodnit, navíc odpad z domu č. [REDACTED] není ani do této kanalizace u domu žalobce napojen. Uvedená kanalizační přípojka je na pokraji své životnosti.

Žalobce má několik let uzavřenou smlouvu o dodávce vody a odvodu odpadních vod s Vodohospodářskou společností, a to do ulice [REDACTED].

Podle zákona o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 sb., který platí od 1.1.2002, je vlastníkem kanalizační přípojky, popřípadě jejích částí zřízených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vlastník pozemku nebo stavby připojené na vodovod nebo kanalizaci, neprokáže-li se opak. Opravy a údržbu kanalizačních přípojek uložených v pozemcích, které tvoří veřejné prostranství, zajišťuje provozovatel ze svých provozních nákladů. **V ostatních případech zajišťuje opravu a údržbu na své náklady vlastník připojené nemovitosti.**

Podle zákona § 3 odst. 6 č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích Vodovodní přípojku a kanalizační přípojku pořizuje na své náklady odběratel, není-li dohodnuto jinak; vlastníkem přípojky je osoba, která na své náklady přípojku pořídila.

Žalobce je tedy povinen na své náklady pořídit kanalizační přípojku (pokud již jí nepořídil) ze svého domu ke kanalizační přípojce, která je ve vlastnictví Vodohospodářské společnosti, a je svedena do [REDACTED] ulice, když na takový odběr odpadních vod s danou společností již před několika lety uzavřel smlouvu

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 151 o.s.ř., když úspěšní žalovaní se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdali.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání prostřednictvím zdejšího soudu, ke Krajskému soudu v Praze, do 15 dnů ode dne doručení.

V Praze dne 6. dubna 2016

JUDr. Marie Mrhálková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: [REDACTED]

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Sochorovou ve věci

žalobkyně: **IMM ASTRA s.r.o**, IČO 27307565
sídlem V Honech 688, 250 67 Klecany

proti
žalovanému: **Společenství pro dům čp. 688 ASTRA PARK KLECANY**, IČO 24658103
sídlem V Honech 688, 250 67 Klecany
zastoupený advokátem JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D.
sídlem Šafaříkova 201/17, 120 00 Praha 2

o zaplacení 271 034 Kč s přísl.

takto:

- I. Řízení se zastavuje podle § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), neboť žalobkyně zanikla jako právnická osoba dle § 185 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a ztratila způsobilost být účastníkem řízení dle § 19 o. s. ř.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 11. července 2019

JUDr. Jitka Sochorová, v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9.8.2019. Doložku právní moci připojila dne 14.1.2020

Shodu s prvopisem potvrzuje:

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Filipa Janka a přísedících Evy Nešutové a Petra Kodeta ve věci

žalobkyně: **Bamei, spol. s r.o.**, IČO 28942132
sídlem Na Zámecké 8/410, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Eichingerem, MBA
sídlem Revoluční 1003/3, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Hegnerem
sídlem Jiráskovo náměstí 816/4, 326 00 Plzeň

o zaplacení 1 423 703 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Řízení o zaplacení částky 1 423 703 Kč s příslušenstvím, se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyně a žalovaný jsou povinni zaplatit rovným dílem náhradu nákladů řízení placených státem, o přesné výši těchto nákladů bude rozhodnuto samostatným usnesením.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou podanou soudu dne 10.2.2012 domáhala zaplacení částky 1 423 703 Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení, které mělo na její úkor vzniknout žalovanému, který u ní byl od 1.9.2009 v pracovním poměru. Dle žalobkyně se jednalo o nárok vzniklý různými výběry z pokladny a nevrácením zůstatku pokladny ke dni 31.10.2010.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil.

Podáním doručeným soudu dne 23.5.2019 vzala žalobkyně svou žalobu v celém rozsahu zpět, důvodem bylo uzavření komplexní dohody o narovnání mezi účastníky. Součástí podání byl souhlas žalovaného se zpětvzetím žaloby, oba účastníci také shodně uvedli, že neuplatňují žádnou náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 96 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (o.s.ř.) může vzít žalobce za řízení návrh na jeho zahájení zpět, a to zčásti nebo zcela. Podle ustanovení § 96 odst. 2 o.s.ř. je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví.

Vzhledem ke zpětvzetí žaloby soud řízení podle § 96 odst. 1, 2 věta první o.s.ř. zastavil, když žalovaný se zpětvzetím žaloby souhlasil.

○ nákladech řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 146 odst.1, písm. b) o.s.ř., když důvodem zpětvzetí žaloby bylo uzavření dohody o narovnání mezi nimi. Žádný z účastníků také náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Protože ve věci nebylo možno dosud vyčíslit tyto náklady (jedná se o znalečné, kdy proti výši soudem přiznaného znalečného podala žalobkyně odvolání) rozhodl soud ve výroku III. pouze o základu této povinnosti. Vzhledem k tomu, že důvodem pro zpětvzetí žaloby a zastavení řízení byla dohoda o narovnání mezi účastníky, uložil soud účastníkům, aby tyto náklady hradili rovným dílem. Jejich přesná výše bude uvedena v samostatném rozhodnutí poté, kdy budou ze strany státu zaplacený.

Poučení:

○ Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 28. června 2019

Mgr. Filip Janek, v.r.
předseda senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.8.2019. Doložku právní moci připojila dne 14.1.2020 [redacted]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Viktorem Smolíkem ve věci

žalobce: ZEPTEK INTERNATIONAL s.r.o., IČO 14500469
sídlem Spálená 112/55, 110 00 Praha 1
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Drtinou, Ph.D.
sídlem nám. Přemysla Otakara II. 30a, 370 01 České Budějovice

proti
žalované: [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Kocourkem
sídlem Maiselova 38/15, 110 00 Praha 1

o 35 500 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba, ve které se žalobce domáhal zaplacení částky 35 500 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 35 500 Kč od 26. 4. 2012 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení v částce 6 872,80 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 16. 1. 2013 domáhal zaplacení shora uvedené částky s tím, že strany uzavřely dne 8. 4. 2010 kupní smlouvu č. 34186079 na koupi zboží, konkrétně 1 ks ZDRAVÍ4 Zdraví set Komplet za žalovanou cenu, a to ve splátkách. Žalovaná na předmět koupě ničeho neuhradila. Žalobce proto požadoval žalovanou částku spolu se zákonným úrokem z prodlení.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že dotčenou smlouvu považovala za neplatnou, neboť žalobce využil momentu překvapení a nezkušenosti žalované a neumožnil žalované uzavření smlouvy svázat. Smlouva je navíc smlouvou adhézní. Žalovaná navíc od smlouvy odstoupila.

Dne 24. 7. 2013 byl zjištěn úpadek žalované a řízení bylo od 1. 1. 2014 přerušeno. Dne 10. 1. 2019 rozhodl Krajský soud v Praze usnesením č. j. KSPH 41 INS 17597/2013-B-27 a osvobodil žalovanou podle § 414 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „i. z.“), od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž byly uspokojeny.

Soud rozhodl bez nařízení jednání, když strany s tímto postupem vyslovily souhlas (§ 115a a 101 odst. 4 o. s. ř.).

Podle § 414 odst. 1 i. z., jestliže insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení a dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o splnění oddlužení rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku. Podle odst. 2, osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.

Žalobce vůči žalované uplatnil pohledávku, která měla vzniknout a stát se splatnou před zahájením insolvenčního řízení. Mělo se jednat o kupní cenu z kupní smlouvy. Žalobci tak nic nebránilo tuto pohledávku v rámci insolvenčního řízení uplatnit. Jedná se tak o pohledávku, kterou měl žalobce do insolvenčního řízení přihlásit a vztahuje se na ni osvobození od jejího placení dle citovaného ustanovení.

Je-li žalovaná osvobozena od placení této pohledávky, jedná se o naturální obligaci, kterou nemůže soud žalobci v civilním řízení přiznat, i kdyby tato pohledávka existovala (viz rozhodnutí NS ČR sp. zn. 29 NSČR 22/2012 nebo sp. zn. 29 Cdo 3509/2010).

Soud s ohledem na tento názor již neprováděl dokazování a žalobu v plném rozsahu zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, tak, že přiznal žalované, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 6 872,80 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 35 500 Kč sestávající z částky 2 540 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 5 680 Kč ve výši 1 192,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho výkonu návrhem na nařízení exekuce.

Praha 27. května 2019

Mgr. Ing. Viktor Smolík
samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.8.2019 a je vykonatelné dne 9.8.2019. Doložku právní moci připojila dne 14.1.2020 XXXXXXXXXX